

„Слава тебѣ Христе Боже, апостолшвъ похва-
ло и мѹченикшвъ радованіе, ѿхже прѣповѣдь тро-
ица єдиносѹшнаа.“

„Исаіе ликѹи, дѣва имѣ во чревѣ и роди сы-
на Еманѹила: Бога же и человекѣ, востокѹ има
ѣмѹ: єгоже величающе, дѣвѹ ублажаем.“

Като сѹ испѣвътъ тѣзи пѣсни, владика-та ста-
ва отъ столъ-а, и дохожда край трапезѹ-тѹ отъ
дѣснѹ странѹ, а кой-то сѹ освещѹва, ако ѹе ста-
не дїаконѹ, клекѹва предъ неѹ (светѹ трапезѹ) на
дѣсно-то сѹ колѣно за знакѹ, че оѹе не зема на
себе иго-то Христово, аколи пѹкѹ ѹе стане свещен-
никѹ, клекѹва и на двѣ-тѣ сѹ колѣна. А владика-
та го прекръста и тѣрѹ сѹ рѹцѣ-тѣ на главѹ-тѹ
мѹ и край-а отъ омофоръ-а, кой-то знаменѹва, че
є Христосѹ зелѹ на себе человекѣско тѣло; и като
спомане име-то и чинъ-а на оногѹва, кой-то сѹ
освещѹва, повикѹва сичкѹ тѹ цѣркѹвѹ, да сѹ помо-
ли и та сѹ молитѹвѹ-тѹ, сѹ конѹ-тѹ сѹ свѣршѹва
тайна-та: „божественна-та благодѹтъ, ком-то всѹ-
гда лечи, ѹо є славо и допѹлнѹва, ѹо оскѹдѣѹва,
чрезъ рѹкоположеніе-то произвежда побожный-а ипо-
дїаконѹ (или дїаконѹ) за дїаконѹ (или свещенникѹ);
да сѹ помолимѹ прочее за него, да слѣзе на него
благодѹтъ-та на светаго Дѹха.“

На тѣзи молитѹвѹ пѣвцы-тѣ отговарѹтъ грѹцки:
киріе єлейсонѹ,“ за споманѹ, че смѹ непрестанно
вѹ сѹзѹ сѹ грѹцкѹ-тѹ цѣркѹвѹ. По томѹ владика-
та оѹе три пѹти благословѹва главѹ-тѹ на оно-
гѹва, кой-то сѹ освещѹва, и тайно вѹ себе сѹ при-